

ศุภัญญา ขลิบเงิน 2550: ผลของแพคโคลบิวทราโซลและซิลเวอร์ไซโอซัลเฟตต่ออายุการ
วางประดับภายในอาคารของไม้ดอกกระถาง 5 ชนิด ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(เกษตรศาสตร์) สาขาพืชสวน ภาควิชาพืชสวน ประชานกรรมการที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์อสิศรา มินะกนิษฐ, Ph.D. 87 หน้า

การศึกษาผลของแพคโคลบิวทราโซลและซิลเวอร์ไซโอซัลเฟตต่ออายุการวางประดับภายใน
อาคารของไม้ดอกกระถาง 5 ชนิด ได้แก่ กระดุมทองต้น ผีเสื้อ ดาวเรือง บานชื่นหนู และแพงพวย
นำไม้ดอกกระถางทั้ง 5 ชนิดเข้าไปวางในห้องที่กำหนดสภาพแวดล้อมจำลองจากสถานที่จัดแสดง
นิทรรศการจริงที่เป็นห้องปิด ที่อุณหภูมิ 25 ± 2 องศาเซลเซียส ได้รับแสงจากหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์
ที่มีความเข้มแสง $0.5 - 2 \mu\text{mol m}^{-2} \text{s}^{-1}$ และความชื้นสัมพัทธ์ภายในห้อง $65 \pm 2 \%$ เป็นเวลา 8 ชั่วโมงต่อวัน
วิธีการให้สารโดยการพ่นก่อนเข้าห้องทดลอง โดยใช้แพคโคลบิวทราโซลที่ความเข้มข้น 0 50 100
และ 200 ppm เปรียบเทียบกับการใช้ซิลเวอร์ไซโอซัลเฟตที่ความเข้มข้น 0 0.2 0.4 และ 0.8 mM พบว่า
กระดุมทองต้นและบานชื่นหนูมีอายุการวางประดับภายในอาคารได้ 13 และ 11 วัน โดยไม่ต้องใช้
สารทั้งสอง และซิลเวอร์ไซโอซัลเฟตมีผลทำให้อายุการวางประดับของผีเสื้อ ดาวเรืองและ
แพงพวย ยาวนานมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้แพคโคลบิวทราโซลและที่ไม่ใช้สาร โดยที่
ความเข้มข้น 0.4 mM สามารถช่วยยืดอายุการวางประดับของผีเสื้อและดาวเรืองเป็น 11 และ 7 วัน
และที่ความเข้มข้น 0.2 mM ช่วยยืดอายุการวางประดับแพงพวยเป็น 7 วัน

